

SOBĚHRDSKÝ ZPRAVODAJ

Soběhrdy | Mezihoří | Phov | Žiňany | Žiňanky

zdarma • čtvrtletník vydává Obecní úřad Soběhrdy • ročník 6 • číslo 3 • červenec 2014

Úvodní slovo

Aneb starosti pana starosty

Váš starosta je BERAN. Tedy podle znamení zvěrokruhu, který vychází z data narození. A my BERANI jsme prý tvrdohlaví a neměníme názory. Něco na tom možná bude, ale jedna výjimka mě právě teď napadá.

Když jsem před lety poprvé kandidoval do obecního zastupitelstva, říkal jsem si, že volební systém, kdy se každé čtyři roky změní zastupitelstvo a s ním často i starosta a místostarosta, příliš rozvoji obce neprospívá. Že velké a důležité věci trvají déle a jak má ta naše země k něčemu vypadat, když má každý k dispozici jen čtyři roky a potom neví, jestli dostane znovu šanci pokračovat.

Dnes jsem o osm let starší a dvě volební období moudřejší a vidím to jinak. Přišel jsem na to, že vůbec není špatné, když má člověk nějaký „termín“, kdy něco skončí. Vede to k tomu, aby člověk dokončil rozdělané věci, protože určitě je lepší pocit předávat hotovou náves, než rozkopané bojiště. Nutí nás to nerozdělat dlouhodobé věci, ale ty, které je možné dokončit. A ty bývají často více vidět a jsou užitečnější, než projekty, které se táhnou léta. Život jak známo se skládá především z důležitých drobností.

Ale co je na celé té mé obhajobě „věci na dobu určitou“ nejdůležitější je ještě něco jiného. Zásadní je, že člověk musí něco OBNOVIT. Obnovit svůj závazek, že bude pro obec něco dělat, že chce měnit své okolí a jeho budoucnost, že je připraven obětovat tomu trochu času, pohodlí a jiných koníčků... A tímto obnovením vnitřní slibu nebo závazku se dosáhne toho zásadního. Otevřou se zdroje energie, o níž člověk už ani netušil, že jí má. Rozběhne se kreativní část mozku a objevují se nové nápady, které byly dosud udušeny příkrovem agendy a administrativy. Z člověka končícího se stane člověk začínající. A to jsou úplně jiné „živočišné druhy“. Však si jistě každý z nás vzpomene, s jakým zápalom jsme něco začínali a s jakou nechuťí s tím samým za čas končili.

A přitom je toho tolik, co se dá OBNOVIT. Takže vyhláši letní kampaň na obnovu všeho, co bychom rádi vrátili na začátek. Ať je pro každého z vás úspěšná a léto budiž pochváleno...

Pavel Bartík

Volby do obecního zastupitelstva

Na podzim, 10. a 11. října 2014, se budou konat volby za Zastupitelstvo Obce Soběhrdy. Naše zastupitelstvo tvoří 9 lidí. Lidí, kteří se budou po 4 následující roky starat o to, aby se nám v Soběhrdech a přilehlých osadách hezky žilo. Práce je to zodpovědná, různorodá, občas veselá, občas méně...

Na zastupitelstvu je pěkné, že se v něm sejdou rozdílní lidé, věkem, povoláním, schopnostmi i povahou. Co neumí jeden, umí druhý... díky tomu dokáže vytvořit spoustu akcí, na které by se jedinec třeba neodvážil. Každý člověk může něčím přispět ke společnému dílu. Někdo má šikovné ruce, jiný perfektně ovládá počítač, někdo umí pěkně mluvit na veřejnosti, někdo výborně peče nebo krásně maluje... Tak proč se o tenhle um nepodělit s ostatními?

Je pravda, že být zastupitelem také znamená, že se musí „udělat něco navíc“, obětovat svůj čas, auto nebo telefon a něco zařídit. Z vlastní zkušenosti vím, co je to být zastupitel a zároveň student, pracující člověk a matka na mateřské dovolené. Ač jsou to velmi rozdílné etapy života, vždy je to o tom dobře si naplánovat svůj čas a člověk pak zvládne v podstatě všechno.

Každý mi jistě dá za pravdu, že když se má něco vybírat, je dobré, když je z čeho vybírat. Byla bych moc ráda, kdyby se na volebním lístku objevilo co nejvíce jmen sousedů z našich vsí. Určitě u nás žije alespoň 15 lidí, kteří mají Soběhrdy, Mezihoří, Phov, Žiňany a Žiňanky rádi a půjdou to zkusit!

Kdo může být volen do zastupitelstva obce

– státní občan České republiky nebo státní občan jiného členského státu Evropské unie, který alespoň druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let – je v den voleb v této obci přihlášen k trvalému pobytu (resp. má povolení k trvalému pobytu)

– nemá zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu výkonu trestu odnětí svobody

– nemá omezenou svéprávnost k výkonu volebního práva

Zajímá vás to blíže a chcete se dozvědět více?

Přijďte ve čtvrtek 17. 7. 2014 v 18.00 do kanceláře obecního úřadu.

Zodpovíme všechny otázky, a pokud budete mít chuť se na práci obecního zastupitelstva podílet, pomůžeme vám se vším potřebným...

Pokud nemůžete v tento den přijít, stačí se jen včas obrátit na Pavla Bartíka (obec@sobehrdy.cz, tel. 604 294 762) nebo na Vendu Bašťařovou (bastarova.v@centrum.cz, tel. 724 981 878).

Václava Bašťařová

Fotbalová sezona skončila

Rok se s rokem sešel a další fotbalová sezona skončila. Obzvláště u těch dospělých fotbalistů je rok dlouhá doba a každý rok zase o trochu víc bolí nohy:-) Ale zásadní je, že to byla zase úspěšná sezona:

A-tým dospělých skončil na krásném druhém místě ve své soutěži. Za posledních deset let to bylo asi tak podeváté, kdy obsadil některé z prvních tří míst. Troufám si říct, že mnoho takových týmů na okrese není. Takže jak fotbalisté říkají: Tak to klobouček, pánové :-)

B-tým dospělých, který už ten fotbal nehraje na výsledky, ale pro radost a chuť se hýbat, se svým umístěním určitě chlubit nemůže. Ale co si zaslouží pochvalu, je účast. Na některé zápasy se schází skoro dvacet lidí, kteří se chtějí proběhnout. A neustále posouváme lidské hranice, do kolika let se dá hrát fotbal. Blíží se doba, kdy oslavíme na hřišti „-sátiny“ a to se také příliš často nevidí. Takže taky klobouček, zralí páni :-)

Tým přípravy obsadil v letošním ročníku soutěže krásné třetí místo, když téměř do posledního kola usiloval o druhou příčku. A vzhledem k věkové skladbě týmu se můžeme těšit na příští ročník. Ale co je na těch nejmenších úplně nejlepší je to neuvěřitelné nadšení a energie, která sálá z každého jejich pobytu na hřišti. Na trénincích se jich schází skoro dvacet a to nám může každá obec na okrese závidět. Takže smekám velký klobouk, prckové a trenéři :-)

V sobotu 21.června se všichni společně, malí i velcí, sešli v Soběhrdech na hřišti, aby si pro změnu zahráli fotbal. Ale tentokrát bez stresu o výsledek, bez povinnosti vyhrát a bez údivu nad výkonem rozhodčích. Jak můžete vidět z fotografie, do hry se zapojilo nějakých 50 malých i velkých hráčů a vydrželi celé odpoledne. Legerace u toho jako vždy byla přenáravná :-)

A ani příští sezona nebude v Soběhrdech klidnější. Dospělí budou mít v soutěžích opět dva týmy a to samé nás čeká u mládeže. Budeme mít tým přípravy a mladších žáků. Hrát se bude příští sezonu v sobotu. Dopoledne děti, odpoledne dospělí.

Takže srdečně zveme všechny fanoušky na hřiště. Tak málo diváků, jako v Soběhrdech nechodí snad na fotbal nikde na okrese. A přitom nikde se nehraje tak dlouho tak dobrý fotbal a nevím o tom, že by někde měli lepší pivo nebo klobásky. A určitě nikde nedělají na hřišti tak dobré palačinky. Ale hlavně je u toho legerace a té není v životě nikdy dost...

Pavel Bartík

Nové knihy v soběhrdské knihovně

Do soběhrdské obecní knihovny jsme zakoupili nové knihy. Vybírali jsme hlavně novinky, bestsellery, na které se např. v benešovské knihovně čeká i přes půl roku. Níže je uveden seznam zakoupených knih spolu se stručným obsahem. Snad Vás nějaký titul zaujme a zpříjemní Vám dovolenou či krásný letní večer.

Knihovna je otevřena každý pátek mezi 17. a 19. hodinou.

Knihy pro děti

Benton: Můj milý deníčku – Kluci, škola a další šílenosti - Chceš si přečíst deníček Jamie Kellyové z druhého stupně základky, v němž den po dni vtipně a ironicky komentuje dění ve škole, kamarádky a učitele, i když Jamie každého před tím varuje? Neváhej a čti dál a budeš se zaručeně bavit! Její postřehy a komentáře týkající se jejich rodičů, dvou kamarádek, oblékání a vůbec dění ve škole a hlavně kluků si určitě nenech ujít! Zvláště, když se Jamie dušuje, že je všechno absolutně pravda ...nebo přinejmenším natolik pravda, jak je třeba.

Brezina: Klukům vstup zakázán! Ségra prober se! - To je tedy pohroma! Zdá se, že velkému přátelství mezi Lissi a Tinkou definitivně odzvonilo. Tinka se totiž zamilovala a Lissi to považuje za největší zradu pod sluncem. Rozhodne se, že musí myšlenky na kluky vyhnat sestře jednou provždy z hlavy a nejlepší bude, když jí vyčaruje psa...

MacDonald: Rošťák Bertík Čuraat! - Tři příběhy Rošťáka Bertíka – kluka se zvyky, které všechny dospělé kolem děsí! Bertík má plnou hlavu ztřeštěných plánů a šílených nápadů, a jestli prahnete po potížích, už dál nehleďte – Bertík v nich vězí až po krk! Další tři humorné příběhy, které dozajista zaujmou malé školáky. Vše je doplněno velkým množstvím skvělých ilustrací Davida Robertse.

Brezina: Příznak na stadionu – Chobotnice si dopřála malý spokojený úsměv. Brzy dosáhne svého cíle. Až bude čin dokonán, krycí jméno zmizí a o něm už nepadne nikde ani zmínka. Plán se zdál být dokonalý. Byl potoučhlý, nebezpečný a krutý. Chobotnice pocítila napětí. Něco na způsob trémy, kterou mívá herec, než vstoupí na pódium.

Kinney: Deník malého poseroutky 8 – Fakt smůla - Gregu Heffleymu ujíždí půda pod nohama. Jeho nejlepší kamarád Rowley Jefferson se na něj vybudnul a najít si nové kamarády bude fakt fuška. Aby obrátil štěstí na svou stranu, Greg se rozhodne, že zariskuje a nechá svá rozhodnutí na náhodě. Bude mít kliku, nebo se mu smůla bude lepit na paty až do konce života?

Russellová: Deník mimoňky - Když se Nikki dozví, že její tajná láska Brandon vypomáhá jako dobrovolník ve zvířecím útulku, vlastně ji to ani nepřekvapí. Brandon je prostě boží kluk s obrovským srdcem! Jenže útulek se teď bude muset zavřít a ve hře je MNOHEM víc než jen pár Brandonových slz. Nikki si naštěstí vždycky umí poradit a možnost zúčastnit se charitativní lední revue přijde jako na zavalanou. Zas tak jednoduché to ale samozřejmě nebude: Nikki má totiž k ladné krasobruslařské princezně pěkně daleko a všechno navíc – jako vždycky! – pořádně zkomplikuje její zapřísáhlá rivalka Mackenzie. Tentokrát se Nikki se svou rivalkou střetne na charitativní lední revue!

Drijverová: Sísá kyselá - Jenda Placka má velké trápení. Jeho spolužačka Sylva Kyselá je od malička lepší než on – výborně se učí, vzorně se chová, a vůbec. Jediné, co na ni platí, je oslovení Sísó! Když i to je málo, začne Jeník vymýšlet různé strašlivé pomsty... Stačí však jedna malá šedivá myška a Jenda zažije ohromující překvapení! Dobrodružství Sisy Kyselé pobaví všechny začínající čtenáře.

Widmark: Záhada v hotelu - Víte, kdo je to detektiv? Ne? Detektiv je vlastně něco jako policista, jen nenosí uniformu. Pozoruje a sleduje podezřelé osoby, fotografuje a dívá se dalekohledem. A nakonec dopadne zločince. Někteří detektivové nepracují přímo u policie, ale mají svou detektivní kancelář. Takovou si založili i dva kamarádi ze školy Lasse a Maja v malém švédském městečku Valleby. Po ulicích vylepili plakáty, na kterých stálo, že přijmou každý nebezpečný úkol. A vzrušující detektivní případy se brzy začaly jen hrnout! Na Štědrý den zavítala do hotelu ve Valleby význačná rodina Delénových a přivezla si sebou čínského jablevčíka, zbožňovaného domácího mazlíčka. Přípravy velké vánoční oslavy byly v plném proudu, záhy však nastaly potíže. Podaří se je detektivům Maje a Lassemu vyřešit?

Arnold: Děsivá věda – Tajuplné lidské tělo - Tato kniha se vám opravdu dostane až pod kůži. A pokud jste přesvědčeni, že váš zaludek vládně nechutnou stránku vědeckých poznatků, přečtěte si o tom, jak vypadá lidské tělo zevnitř. Odhalíte při tom různá tajemství podivných vědců a naučíte se rozpoznávat příznaky vražedných nemocí. Nechybějí ani obvyklé bláznivé vtipy a komiksy, úžasné přehledy faktů nebo záluďné kvízy. Věda ještě nikdy nebyla tak děsivá! Prozkoumejte s námi vědecké fakty s děsivou příchutí!

Seifertová: Hustej Internet – Kniha velmi vtipnou formou provedou úskalími a nebezpečími, které číhají na internetu na dospělé a na děti.

Knihy pro dospělé

Vonduška: Ještě že nejsem kat - Dobrodružný detektivní příběh, který se odehrává v renesanční Praze. Nabízí plno zvrátů, napětí, ale i zábavných situací a nečekané rozuzlení. Hlavními hrdiny nejsou detektivové, známí z jiných Vondruškových románů, ale zdánlivě nesourodá trojice hrdinů - staroměstský rychtář, katovka a zblblý student teologie.

Gailbraith: Volání kukačky - Vzrušující detektivní román, který pod pseudonymem Robert Galbraith napsala J. K. Rowlingová, autorka Harryho Pottera. Když se slavná modelka Lula Landryová zřítí ze svého zasněženého balkonu v londýnské čtvrti Mayfair, dojdou vyšetřovatelé rychle k závěru, že šlo o sebevraždu. Případ se zdá být uzavřen. Lulin bratr má však stále jisté pochybnosti. A najatý soukromý detektiv má za něj odhalit pravdu. Cormoran Strike je válečný veterán, který si z Afghánistánu odnesl těžké zranění, i jizvy na duši. Během řešení případu proniká

do světa distingovaných bohatých mužů a krásných svůdných žen, odhaluje skryté souvislosti a sám se ocitá ve smrtelném nebezpečí.

Francis: Odmítnutí poslušnosti - Oblíbený vyšetřovatel Dicka Francise, Sid Halley, se vrací na scénu v novém strhujícím příběhu Felixe Francise. Před šesti lety opustil Sid Halley svou vyšetřovatelskou dráhu, během níž mnohokrát zažil pronásledování, ponižování, bití, byl postřelen, a dokonce přišel o ruku. Cítí zodpovědnost vůči manželce a malé dcerce, a tak se vzdal nebezpečného a riskantního života. Sir Richard Stewart, předseda dostihového vedení, požádá Sida, aby prošetřilo sérii podivných výsledků v řadě dostihů. Sid nejprve rozhodně odmítne, ale následující den je za podezřelých okolností sir Richard nalezen mrtvý. Poté se však vyšetřovatelé ozve neznámý muž s irským přízvukem a nutí ho, aby o podezřelých dostících vypracoval očišťující zprávu. Sid si uvědomuje, že se nepříteli musí postavit v otevřeném boji – jinak by mohl za své odmítnutí poslušnosti zaplatit cenu nejvyšší.

Moyesová: Poslední dopis od tvé lásky - Mimořádně silný příběh vášně, nevěry a ztráty. Novinářka Elllie při pátrání v archivu narazí na půlstoletý starý dopis, v němž neznámý muž žádá svoji milenkou, aby opustila manžela. Elllie příběh, skrývající se za dopisem, okamžitě zaujme – i ona sama má poměr se ženatým mužem. Rok 1960. Jennifer Stirlingová leží v nemocnici po vážné autonehodě a na nic si nepamatuje – na manžela, na své kamarády, ani na to, jaká byla ona sama. Když se však vrátí z nemocnice domů a najde tajný dopis, pomalu se začíná rozpomínat na milence, kvůli kterému byla kdysi ochotná riskovat úplně všechno.

Probstová: Manželská smlouva - Aby zachránila dům, pomůže Alexe už asi jen kouzlo. V životě by jí však nenapadlo, že jedno takové jí do cesty přičaruje staršího bratra její nejlepší kamarádky – a mocného muže, který jí zlomil srdce. Miliardář Nicholas Ryan sice v institut manželství nevěří, ale aby se mohl stát dědicem rodinné společnosti, potřebuje sehnat manželku. A to rychle. Když se dozví, že sestřina dávná kamarádka má finanční trable, dá Alexe odvážnou nabídku. Má to být manželství s jednoduchými pravidly: nezaplést se, nezamilovat se a jeden rok předstírat pár. Je to jen obchod. To přece nemůže být tak těžké zvládnout, ne?

Tasmina: Prvotní hřích - Brooke Asgillová, nádherná mladá žena, se chystá provdat do jedné z nejbohatších a nejmocnějších rodin ve Spojených státech. A její matka je pevně odhodlána dceřinu svatbu uskutečnit za každou cenu. Snoubencem Brooke není totiž nikdo jiný než David Billington, ten nejjádanější svobodný muž v Americe, jehož ambice míří až do Bílého domu. Ovšem zdání klame a Asgillové nejsou tak docela těmi, za něž se vydávají. Rodinu obestírají temná tajemství, lži a tragédie. Je vše tak dokonalé jak se zdá?

Hosseini: A hory odpověděly - Příběh sourozenců rozdělených v dětství. Abdullah vyrůstá v chudobě afghánského venkova a nepřestává toužit po ztracené sestře, zatímco Pari, která zapomněla, že kdy měla nějakého bratra, vychovává bohatá rodina v Kábulu a Paříži. Na pozadí téměř šedesáti let dramatické afghánské historie se odehrává příběh lásky, ztrát i obětí. Je lepší být odtržený od rodiny než trpět bídou? Co mohou či mají udělat bohatí pro chudé? Jak silná jsou rodinná pouta a jaké následky mají naše rozhodnutí? Na tyto otázky hledá Hosseini v mistrovském vyprávění odpověď. Sejdou se ještě někdy Abdullah a Pari?

Christiane: Můj druhý život - Pokračování bestselleru My děti ze stanice ZOO. Osud Christiane F. znají miliony čtenářů po celém světě. Vyrůstala s drásavou výpovědí třináctileté německé narkomanky o pekle závislosti na heroinu a prostituci. Kniha My děti ze stanice ZOO a stejnojmenný film z ní udělaly celebritu a změnily zásadně její život. Po pětácti letech se Christiane Felscherinová nechala přesvědčit novinářkou Sonjou Vukovic, aby vyprávěla, co bylo potom. Procházíme spolu s Christiane jejím bojem se závislostí na drogách, pobytem ve vězení, ale také setkáními s legendami amerického rocku a evropské literatury, šťastnými roky v Řecku a největším darem – narozením syna Phillipa.

Svěrák: Po strništi bos - Kniha povídek sestavená ze vzpomínek na klukovská léta. Novou knihu autentických vzpomínek Po strništi bos bude autor Zdeněk Svěrák vypravovat očima sedmiletého chlapce. "Není to kronika mého dětství ani naší rodiny, chtěl jsem, aby to byla krásná literatura. Autoři takové literatury nejen vzpomínají na to, co viděli a slyšeli, ale také si vymýšlejí a fantazírují, aby jejich příběh stál za řeč. V knížce vyprávím o tom, jak byl malý kluk přesazen z města na venkov a co to udělalo s jeho duší. Jsem to já a nejsem to já. Je to mozaika, v níž jsou některé kamínky pravé a jiné přidáné. Ale vy byste neměli poznat, který je který." říká Zdeněk Svěrák

Koutecký: Zůstal jsem klukem - Osobnost profesora Josefa Kouteckého (1930) je jednoznačně spojena s dětskou onkologií, poměrně mladým lékařským oborem, který u nás prof. Koutecký v 60. letech zakládal. Pražský rodák a také pražský patriot v knižním rozhovoru vzpomíná na nelehké začátky "svého" oboru, na někdejší zoufalé statistiky léčených a (ne)vyléčených pacientů a na rozvoj onkologie v průběhu desetiletých desetiletí. "Viděl jsem snad nejvíce mrtvých dětí v této zemi," říká profesor Koutecký, "ale právě to mi dalo sílu vybudovat onkologii jako obor, který dnes z pětadvaceti procent zachraňuje přibližně 75 % svých pacientů". Josef Koutecký seznamuje čtenáře nejen se svými renesančními zájmy, ale vyslovuje se i k problematickým otázkám medicíny (lékařské etice, eutanázii ad.), mapuje dnešní svět a zamýšlí se nad životním stylem a hodnotami.

Pavlík: Ve službách konopištského pána - Dílo vyšlo za spolupráce města Benešova, Muzea umění a designu Benešov, Muzea Podblanicka, Státního oblastního archivu v Praze a zámku Artstetten. Na 180 stránkách přináší dosud nezveřejněné paměti konopištského četníka Josefa Volfa, komorníka Rudolfa Mikuly a chůvy arcivévodských dítek Marie Schneibergové. Vzpomínky na dobu arcivévodů Františka Ferdinanda d'Este a službu nejen na Konopišti, doplňuje řada dosud nepublikovaných dobových fotografií.

Peterka a kol.: Vláknové lasery - brožura pojednává o laserech pracujících na vlnové délce kolem 1 mikrometru. Vydala Akademie věd ČR.

Dvořáková: Rozkrádání státu - Známá česká politoložka hledá odpověď na řadu otázek, které si veřejnost klade - co se v této zemi děje, proč se tomu tak děje a zda existuje nějaké východisko. V sérii krátkých textů pojmenovává nešvary bující ve společnosti, hledá jejich kořeny a podstatu. Podrobně se zabývá politickou kulturou a fungováním státu, do hloubky analyzuje kauzu plzeňských práv a ukazuje možná řešení. Text oživují četné příklady z poslední doby. Knižka je určena širšímu publiku a měla by přispět k posílení kritického myšlení a zvýšení zájmu o věci veřejné.

Snyder: Krvavé země - Mezi dvěma říšemi, Hitlerovou a Stalinovou, se nachází krvavá země, území dnešního Polska, Ukrajiny, Běloruska a pobaltských států, obět největší demografické a humanitární katastrofy, jakou kdy člověk v lidských dějinách způsobil. Necelá dvě desetiletí stačila, aby zde v důsledku politiky dvou vůdců zahynulo čtrnáct milionů lidí. Širokoúhlý záběr této syntetické monografie je v dějinách daného území novinkou. Příčinu sledu katastrof vysvětluje ze zvláštního postavení těchto zemí v Evropě, z motivů dvou totalitních ideologií, ze záměru a metod dvou diktátorů a jejich vzájemných souvislostí.

Lucas: Klam - Špionážní služby Kremlo a Západu spolu zápasí již skoro sto let, od doby, kdy Leninovi bolševici v roce 1925 dopadli Sidneyho Reillyho („eso špionáže“). Tento stav trval i v roce 2010, jak dokazuje případ Anny Chapmanové („rudovlásky pod postelí“), deportované tehdy z USA. Významný britský žurnalista a specialista na problematiku Ruska a východní Evropy Edward Lucas ve své nové knize Klam odhaluje skutečný příběh Chapmanové a jejich kolegyní, „spících agentek“ ve Velké Británii a USA. Vrhá světlo na jejich tajné úkoly a lov špiónů, který vedl k jejich dopadení. Líčí dosud neznámé triumfy, ale i debakly západních rozvědek za studené války a poukazuje na pozadí nového světa průmyslové a politické špionáže. Kdysi z Moskvy vycházelo nebezpečí pozámožnického komunismu, kdežto nyní jsou jeho zdrojem silovici - bezohlední „držitelé moci“ v Rusku. Kniha Klam je naprosto nezbytná četba pro všechny, kdo chtějí pochopit hrozbu, kterou tito mocipáni představují pro vnější svět, ale i vlastní lid.

Willenbegr: Vzpoura v Treblince - Unikátní svědectví posledního žijícího vězně, který přežil peklo vyhlazovacího tábora Treblinka. Samuel Willenberg se narodil v roce 1923 v Čenstochové. Po vypuknutí druhé světové války nastoupil dobrovolně k polské armádě a byl v bitvě u Chełmu těžce zraněn. V roce 1940 se jeho rodina přestěhovala do Opatowa. Odtud byl deportován do vyhlazovacího tábora Treblinka, kde byli všichni příchozí okamžitě usmrceni v plynových komorách. Jen několik náhodně vybraných se na čas zachránilo, mezi nimi i Samuel Willenberg, a pomáhalo zajistit chod tábora. V srpnu 1943 se účastnil vzpoury v Treblince, kdy uprchlo na dvě stě vězňů. Byl postřelen do nohy a podařilo se mu dostat do Varšavy. Tam se připojil k polskému podzemnímu hnutí a účastnil se Varšavského povstání v srpnu 1944. Za statečnost během povstání mu byla udělena medaile Virtuti Militari a komandérský řád Polonia Resistuta. Záhy po povstání nacisté vyhlazovací tábor v Treblince zlikvidovali. Jen díky bývalým vězňům, kteří přežili a mezi něž patří i Samuel Willenberg, se svět dozvěděl o neuvěřitelných hrůzách a zvěrstvech, jichž byli svědky ...

Zdravotní cvičení v Soběhrdech

Od února 2014 si v Soběhrdech můžete přijít protáhnout tělo. Cvičí se každý čtvrtek od 18 hodin na sále v budově obecního úřadu. Jedná se o zdravotní cvičení pod vedením zkušené rehabilitační pracovnice. Na cvičení chodí každý týden v průměru 10 cvičenců, většinou dam, které se už radují z vnučat (záměrně nechci psát starších žen, aby se na mě holky nezlobily ☺). Vítání jsou i mladší a také muži, ikdyž těm se do cvičení moc nechce. Teď přes prázdniny cvičení nebude, ale v září opět začne.

Iniciátorem a cvičitelkou je paní Zuzana Elišáková, která cvičení vede ve svém volnu zadarmo. V dnešní době se to zdá být neuvěřitelné... Paní Elišáková, jménem Zastupitelstva Obce i jménem všech cvičenců Vám moc děkujeme!!!

Václava Bašťařová

PODĚKOVÁNÍ

RÁDA BYCH TOUTO CESTOU PODĚKOVALA VŠEM, KTERÍ SI PŘIŠLI PROHLÉDNOUT VÝSTAVU MÝCH OBRAZŮ V RESTAURACI U ŽELEZNÉHO DĚDKA V SOBĚHRDECH. TAK VELKÝ ZÁJEM JSEM SKUTEČNĚ NEČEKALA. VERNISÁŽ PRO MĚ BYLA JAKO SPLNĚNÝ SEN. MOC VÁM VŠEM DĚKUJI!

LIBUŠE BARTUŠKOVÁ

Blahopřejeme

14.7. Jana Vnoučková
Soběhrdy 70 let

8.8. Marie Šimková
Soběhrdy 70 let

Zapište si do kalendáře

- 12.7. Mezihořská Volejbalová noc - VI. ročník
- 25. - 27.7. XXI. Mezihoří OPEN 2014
- 16.8. 13. Ročník Poutového odpoledne pod lípami na návsi v Žiňánkách
- 14.00 skupina CODA
- 18.00 Franták Rock
- 20.00 Šakalí dech
- 23.8. Zlatá husa bedrčská
- 24.8. cyklistický závod Železný dědek
- 5. - 7.9. Turnaj XX. výročí DC Mezihoří
- 13.9. Svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu

Hledáte vhodný sport pro školáka? Zkuste florbal!

V tělocvičně Základní školy Poříčí nad Sázavou už po několik sezón trénují děti z Florbalového klubu Draci. Jejich základna se neustále rozrůstá. Ještě před několika lety jich bylo okolo 20, dnes je členy klubu téměř 60 malých sportovců ve věku od 5 do 15 let.

Stále vyšší počet dětí, které chtějí hrát právě florbal, do značné míry koresponduje s nárůstem popularity tohoto sportu v České republice. Florbal se mimo jiné stal mimořádně oblíbeným školním sportem, a není divu. Je to sport velmi dynamický, plný zvrátů a variant a jeho atraktivitu podtrhuje i fakt, že v něm padá hodně gólů. Zároveň je poměrně nenáročný - kromě florbalu, popř. ochranných brýlí, není potřeba žádné zvláštní vybavení. Ani finanční náročnost tedy není nijak velká.

Dalších důvodů, proč zvolit právě florbal jako vhodný sport pro malé dítě, je celá řada. Jedním z těch hlavních je fakt, že přizpůsobuje pravidla a systém hry motorickým a fyzickým schopnostem dětí na základě jejich přirozeného vývoje.

Konkrétně: jen málokomu asi dává smysl nechat 7leté dítě běhat po hřišti velkém 40 x 20 metrů při hře pěti hráčů proti pěti. Je jasné, že to pro něj bude spíš maratónský běh než florbal. Do kontaktu s míčkem se totiž logicky nedostane tak často, jak by bylo žádoucí, navíc bude mít problém si při deseti hráčích v poli srovnat v hlavě, kam se vlastně postavit či jakým směrem se pohybovat. A nutit takového kluka nebo holku, že má hrát na konkrétním postu a běhat v určitém území, by v tomhle věku bylo špatné.

Proto se v mládežnických kategoriích hraje systémem 3 hráči v poli plus brankář, samozřejmě na zmenšeném hřišti, popř. se zmenšenými brankami. Děti se díky tomu dostávají do kontaktu s míčkem mnohem častěji, což je strašně důležité. Potřebujeme totiž, aby zvládli co nejlépe techniku v období, kdy se jejich motorika vyvíjí nejrychleji a nejsnáze. Navíc díky hře ve třech pochopí princip poziční hry, tzn. kam si naběhnout, aby se k nim ve správný čas mohla dostat přihrávka a zároveň mohlo dojít k ohrožení soupeřovy branky.

Toto je zjednodušený popis toho, jakým způsobem trénujeme a hrajeme i ve Florbalovém klubu Draci. V průběhu sezóny s dětmi také pravidelně jezdíme na turnaje, kde mají příležitost bez ohledu na florbalovou vyspělost poměřit síly s jinými kluby. Minimálně jednou za rok se účastníme většího, dvoudenního turnaje, pořádáme pro děti letní florbalové soustředění a řadu dalších akcí.

A v neposlední řadě je třeba říct, že klademe velký důraz na rozvoj všeobecných pohybových schopností. Právě v období dětství je to podle nás jednoznačně nejdůležitější sportovní aktivita. Z toho důvodu máme kromě dvou florbalových tréninků týdně ještě jeden, ve kterém se věnujeme atletickým a gymnastickým cvičením a hraní všech možných pohybových a míčových her.

Pokud by si vaše děti chtěly florbal vyzkoušet, není nic snazšího. Trénujeme každé pondělí a čtvrtek od 16.30 do 18.00 (mladší děti) a od 18.00 do 19.30 (starší děti). Váš malý sportovec může přijít, zúčastnit se dvou nebo tří tréninků a pak se teprve rozhodnout, jestli bude trénovat pravidelně. I florbalu vám pro začátek půjčeme. A pokud by vás o FBK Draci zajímalo cokoli dalšího, všechny důležité a aktuální informace najdete na našich stránkách www.draciflorbal.cz.

Martin Zika, Florbalový klub Draci

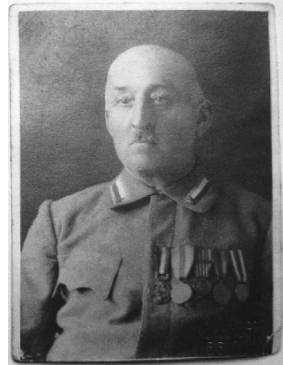
Vzpomínáme...před 100 lety

Nacházíme se v době, kdy si připomínáme 100. výročí od zásadních událostí, které výrazně ovlivnily i naši současnost – a to atentátu na arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este a zahájení do té doby nejničivějšího lidského konfliktu naší planety – 1. Světové války. Rád bych Vám v následujících číslech přinesl pohled o 100 let zpátky – jak o té době, lidech a stavu hovoří naše kroniky. Tato válka výrazně zasáhla do osudu našich předků. Pro dokreslení tohoto faktu můžeme uvést, že dle sčítání obyvatel v roce 1910 žilo tehdy na území naší obce cca 620 obyvatel (Mezihoří 178, Phov 74, Soběhrdy 203, Žiňany 86, Žiňánky 84). Během války narukovalo 80 mužů (tedy zhruba každý čtvrtý muž – nejmladším bylo mnohdy čerstvých 18 let, nejstarší rukoval ve svých 42 letech) a zpět se již nikdy nevrátilo 20 z nich. V těchto připomenutí Vám chci také představit vzpomínky těch, kteří tuto válku přežili, dobovou korespondenci a fotografie. Možná i Vy doma máte dopisy, fotografie či jiné vzpomínky na tuto dobu, pokud budete mít zájem o jejich uveřejnění či doplnění zde uvážených informací, kontaktujte, prosím, autora článku.

Informace v tomto seriálu jsou čerpané z pamětních knih (kronik) obcí Soběhrdy a Žiňany, přičemž vycházím především z knihy Žiňanské, která toto období popisuje chronologicky. Příslušné údaje z této pamětní knihy jsou doplněny informacemi z pamětní knihy Soběhrdské. Texty z těchto kronik jsou ponechány v původním znění a včetně skladbě.

ROK 1914

Již delší dobu před rokem 1914 byl politický obzor zachmuřen, schylovalo se k bouři. Každý s hrůzou očekával první výslechnutí blesku, neboť silně vyzbrojené Německo čekalo jen na příležitost k válce. Chtělo válkou docílit nadvlády v Evropě a v celém světě. V roce 1914 nastalo vážné napětí proti říši Rakousko – Uherské v Srbsku, kde kuty byly tajně pikle. Rakousko svou expansi na Balkáně a hlavně v Bosně a Hercegovině jítřilo vlasteneckou mysl mnohých Srbů a dalo k válce brzo podnět. Uspořádalo velké císařské manévry na samých hranicích Srbska v červnu 1914. Výstřely z ruky srbského studenta (28. června) zasáhly městem Sarajevem v autu projíždějícího následníka trůnu rakousko-uherského arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este a jeho choť Zofii z Hohenbergu. Zranění jich bylo smrtelné. Rakousko vinilo z vraždy Srbsko a poslalo mu ultimátum. Mnozí se domnívali, že k válce nedojde. Avšak den svatě Anny, 26. července 1914, promluvil jinak. Byl to den, jenž každému utkví v paměti.

Jan Střelka – italský legionář

za sténání žen a dětí své domovy. Dne 31. července 1914 byla vyhlášena mobilisace všeobecná.

Bohumil Balata

Hned první den narukovali tito občané Žiňan a Žiňánek: MUDr. František Pilát (Žiňánky), Stanislav Zoubek (Žiňánky č. p. 1), Bohumil Štunc (Žiňany), Josef Hruška (Žiňánky č.p. 2), kteří hned zůstali na vojně, protože konali právě vojenskou službu. Další narukovali František Zoubek (Žiňany č.p. 5), František Řepásek (Žiňánky 11), František Brejla (Žiňany), Josef Pilát (Žiňánky č.p.10), Karel Topol (Žiňany 1), Jan Střelka (Žiňany) a Vincenc Hruška (Žiňánky č.p. 2). Všichni odcházeli ve stíněné náladě do Benešova do nejistoty. Josef Přeučil (Žiňánky), nastoupil vojenskou službu v srpnu téhož roku. Dobrovolně se dal odvést Jan Zoubek (Žiňánky).

V Soběhrdech byli odvedeni Josef Kodet, František Zelenka, Miloslav Kříž, František Šnajberk, František Kohoutek,

Jaroslav Kondrát, František Řehák, Karel Konrád, Karel Sahula, Karel Boháč (konal vojenskou službu od 1911), Vladislav Boháč, Emil Boháč (od 1906 u jízdní gardy ve Vídni) – všichni tři z č.p. 24 a Bohumil Balata. Z Mezihoří pak Jan Havránek, č.p. 9, František Chrpa, č.p. 11, František Potůček, č.p. 19, Josef Farský, č.p. 38 a ze Phova Václav Vnouček, č.p. 1

Karel Topol – italský legionář

Po roce války vypověděla Rakousku válku Itálie. A tak rozpoutala se válka, již v dějinách není rovno – válka světová. Srbové a Černohorci statečně bránili svou vlast, ale konečně, když byli sevřeni i bulharským vojskem, ustoupili. Německo se nerozpakovalo porušení neslychaným způsobem neutralitu Belgie, jeho vojska táhla statečnou zemí, zanechávající za sebou zříceniny a žároviště, aby vtrhla do severní Francie, kterou za krátko proměnilo v poušť a hřbitov. Potom i Anglie vyhlásila námořní blokádu a válku Německu, Rakousko zase Rusku. Později se po bok dohody postavila Itálie, Rumunsko, Japonsko i různé státy americké a konečně i Spojené státy severoamerické.

Tak vzplanula v pravdě světová válka ve vsi své hrůze. Dlouhá čtyřletá a krutá válka, která stála přes 10 milionů lidských životů a miliardy zmařených hodnot, ukázala, jak klamné byly německé výpočty o krátké a vítězné válce a o světové nadvládě a jak těžkou daň muselo lidstvo zaplatit jejich výbojným a panovačným choutkám. Válka postihla náš národ velmi krutě, ačkoliv území naší vlasti řeží válečné bylo ušetřeno. Zdálo se, že Rakousko – Uhersko chce celý náš národ zničit, neboť daň z krve a hmotné hodnoty byly vymáhány na našem lidu bezohledně a násilně až do úplného vyčerpání.

16. srpen 1914 byl pro mnohé občany ze Žiňan a Žiňánek černým dnem v životě neb jim byl sebrán jejich nejlepší pracovník – kůň. Rakouská tyranie prostřednictvím okresního hejtmanství nařídila dodat do Čerčan 16. srpna 5 párů koňského potahu s vozy a postroji a zaopatření téhož na 5 dní ovšem a senem. Sebrány byly vozy a potahy následujícím:

- Josefu Zoubkovi v Žiňanech č.p. 2 – dva koně a jeden vůz
- Josefu Šaškovi v Žiňanech č.p. 10 – jeden kůň a vůz k těmuž
- Františku Zoubkovi v Žiňanech č.p. 5 – jeden kůň
- Antonínu Šaškovi v Žiňanech č.p. 6 – jeden kůň a vůz k těmuž
- Josefu Rosovi v Žiňanech č.p. 8 – jeden kůň
- Josefu Zoubkovi v Žiňánkách č.p. 1 – jeden kůň a vůz k těmuž
- Františku Zachovi v Žiňánkách č.p. 5 – jeden kůň
- Josefu Pilátovi v Žiňánkách č.p. 9 – celý pár potahu
- Františku Hruškovi v Žiňánkách č.p. 2 – jeden vůz

S těmito potahy do Čerčan jeli: Jindřich Štunc ze Žiňan č.p. 9, Karel Khek, kočí Josefa Zoubka č.p.2, Bohumil Zoubek Žiňánky č.p. 1, Petr Hruška Žiňánky č.p. 2. Mimo těchto koní byli sebráni remundní koně (koně ve stáří do 5 let): Františku Hruškovi, Josefu Topolovi, Antonínu Šaškovi, Františku Zachovi a Josefu Zoubkovi.

První raněný byl Stanislav Zoubek, měl prostřelená ústa. Josef Pilát (č.p. 10) byl raněn do ruky. Další ranění byli: František Řepásek s prostřelenou nohou a Josef Hruška byl raněn do nohy a dále raněný byl František Potůček (8.9.1914)

V tomto roce byli zajati: Karel Topol (19.8.1914), Stanislav Zoubek (po vyléčení zranění byl zajat 21.11.1914), Jan Zoubek a Josef Pilát (oba v zajetí umírají), Vladislav Boháč (12.12.1914) - všichni do Srbska. Do zajetí zde též padl František Vnouček, který je od té doby nezvěstný. František Chrpa byl zajat na Ruské frontě a převezzen na Sibiř do Tomska.

V tomto roce bylo započato se stavbou nouzové silnice ze Soběhrd do Čerčan, která byla skončena až r. 1918.

Pokračování příště...

Jan Šíma

ZPRAVODAJ OBCE SOBĚHRDY

Čtvrtletník Obce Soběhrdy • Ročník 6 • Náklad: 200 výtisků • Vydavatel: Obecní úřad Soběhrdy
Odpovědný redaktor: Pavel Bartík • Redakce: Václava Baštářová, Jan Šíma • Registrace: MK ČR E 18629
Vydavatel: Obecní úřad Soběhrdy, 256 01 Soběhrdy 60 • telefon/fax: 317 795 639
e-mail: obec@sobehrdy.cz • Toto číslo vyšlo 11. 7. 2014